Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2160/2003**

2003 m. lapkričio 17 d.

dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozių sukėlėjų per maistą kontrolės

(OL L 325, 2003 12 12, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1003/2005 2005 m. birželio 30 d.	L 170	12	2005 7 1
►M2	Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1791/2006 2006 m. lapkričio 20 d.	L 363	1	2006 12 20
►M3	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1237/2007 2007 m. spalio 23 d.	L 280	5	2007 10 24
►M4	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 213/2009 2009 m. kovo 18 d.	L 73	5	2009 3 19
►M5	Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 596/2009 2009 m. birželio 18 d.	L 188	14	2009 7 18

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2160/2003

2003 m. lapkričio 17 d.

dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozių sukėlėjų per maistą kontrolės

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 152 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

pasitarę į Regionų komitetu,

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([3]),

kadangi:

(1) Gyvi gyvūnai ir gyvūninės kilmės maisto produktai pateikti Sutarties I priedo sąraše. Gyvulininkystė ir gyvūninės kilmės produktų pateikimas į rinką yra svarbus ūkininkų pajamų šaltinis. Veterinarijos priemonių, skirtų kelti visuomenės ir gyvūnų sveikatos lygį Bendrijoje, įgyvendinimas padeda racionaliai plėtoti ūkininkavimo sektorių.

(2) Visuomenės sveikatos apsauga nuo ligų ir infekcijų, kurias gyvūnai tiesiogiai ar netiesiogiai perduoda žmonėms (zoonozių), yra pirmaeilės svarbos.

(3) Dėl su maistu perduodamų zoonozių gali susirgti žmonės, o maisto produktų gamyba ir maisto pramonė – patirti ekonominių nuostolių.

(4) Zoonozės, perduodamos kitais šaltiniais, išskyrus maistą, ypač susijusiais su laukinių gyvūnų ir naminių gyvūnėlių populiacijomis, taip pat kelia susirūpinimą.

(5) Pirminės gamybos lygyje pasireiškiančios zoonozės turi būti tinkamai kontroliuojamos, siekiant užtikrinti šio reglamento tikslų įgyvendinimą. Tačiau pirminės gamybos lygyje, kai pirminius produktus gaminantis maisto verslo operatorius nedidelius jo kiekius tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui arba vietinėms parduotuvėms, visuomenės sveikatą reikia apsaugoti nacionaline teise. Šiuo atveju tarp gamintojo ir vartotojo yra glaudus ryšys. Minėta produkcija neturėtų sudaryti didelės dalies vidutinio visos Bendrijos zoonozių paplitimo gyvūnų populiacijose. Bendrieji mėginių ėmimo ir tyrimo reikalavimai praktiškai gali netikti labai mažai gyvūnų turintiems gamintojams, kurie gali būti įsikūrę geografiškai nepalankiuose regionuose.

(6) 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvoje 92/117/EEB dėl priemonių, skirtų apsisaugoti nuo nurodytų zoonozių ir nurodytų zoonozių sukėlėjų gyvūnuose bei gyvūninės kilmės produktuose,

([1]) OL C 304 E, 2001 10 30, p. 260.
([2]) OL C 94, 2002 4 18, p. 18.
([3]) 2002 m. gegužės 15 d. pateikta Europos Parlamento nuomonė (OL C 180, E, 2003 7 31, p. 160), 2003 m. vasario 20 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 90 E, 2003 4 15, p. 25), ir 2003 m. birželio 19 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimas.

▼B

siekiant užkirsti kelią su maistu plintančioms infekcijoms ir apsinuodijimui ([1]), numatyta sukurti tam tikrų zoonozių ir salmonelių kontrolės tam tikruose naminių paukščių pulkuose monitoringo sistemas.

(7) Toje direktyvoje reikalaujama, kad valstybės narės pateiktų Komisijai nacionalines priemones, kurių jos ėmėsi, kad įgyvendintų direktyvos tikslus, ir parengtų salmonelių monitoringo naminiuose paukščiuose planus. Tačiau Tarybos direktyva 97/22/EB ([2]), iš dalies pakeičiančia Direktyvą 92/117/EEB, šis reikalavimas sustabdytas iki to laiko, kol bus atliktas Direktyvos 92/117/EEB 15a straipsnyje numatytas apsvarstymas.

(8) Kelios valstybės narės jau pateikė salmonelių monitoringo planus, kuriuos Komisija patvirtino. Be to, visų valstybių narių buvo pareikalauta, kad jos nuo 1998 m. sausio 1 d. įgyvendintų salmonelėms taikytinas minimalias priemones, nustatytas Direktyvos 92/117/EEB III priedo I skirsnyje, ir nustatytų taisykles, nurodančias, kokių priemonių būtina imtis norint išvengti salmonelių patekimo į ūkį.

(9) Šios minimalios priemonės sukoncentruotos į salmonelių monitoringą veisliniuose *Gallus gallus* rūšies paukščių pulkuose. Paimtuose mėginiuose nustačius *Salmonella enteritidis* ir *Salmonella typhimurium* serotipus, Direktyvoje 92/117/EEB buvo nustatytos konkrečios infekcijos kontrolės priemonės.

(10) Kituose Bendrijos teisės aktuose numatytas tam tikrų zoonozių gyvūnų populiacijose monitoringas ir kontrolė. Pirmiausia 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis ([3]) yra skirta galvijų tuberkuliozei ir galvijų bruceliozei. 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/68/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą avimis ir ožkomis ([4]), skirta avių ir ožkų bruceliozei. Dėl šios direktyvos neturėtų atsirasti nereikalingo jau esančių reikalavimų pasikartojimo.

(11) Be to, būsimi maisto produktų higienai skirti Europos Parlamento ir Tarybos teisės aktai turėtų apimti konkrečias zoonozių ir zoonozių sukėlėjų prevencijos, kontrolės bei monitoringo priemones ir konkrečius mikrobiologinės maisto kokybės reikalavimus.

(12) Direktyvoje 92/117/EEB numatyta rinkti duomenis apie zoonozių ir zoonozių sukėlėjų atsiradimą pašaruose, gyvūnuose, maiste ir žmonėse. Ta duomenų rinkimo sistema, nors nesuderinta ir todėl nesuteikianti galimybės palyginti valstybes nares, suteikia pagrindą, būtiną norint įvertinti dabartinę zoonozių ir zoonozių sukėlėjų padėtį Bendrijoje.

(13) Duomenų rinkimo sistemos rezultatai rodo, kad zoonozių sukėlėjai, būtent *Salmonella spp*. ir *Campylobacter spp*., yra daugelio zoonozių atvejų žmonėse priežastis. Atrodo, jog mažėja tendencija žmonėms susirgti salmonelioze, ypač dėl *Salmonellla enteritidis* ir *Salmonella typhimurium,* o tai rodo, kad kontrolės priemonės Bendrijoje taikomos sėkmingai. Vis dėlto manoma, kad apie daugelį atvejų nepranešta, todėl surinkti duomenys nebūtinai visapusiškai atspindi padėtį.

([1]) OL L 62, 1993 3 15, p. 38. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

([2]) OL L 113, 1997 4 30, p. 9.

([3]) OL L 121, 1964 7 29, p. 1977. Direktyvas su paskutiniais pakeitimas, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1226/2002 (OL L 179, 2002 7 9, p. 13).

([4]) OL L 46, 1991 2 19, p. 19. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 31.

▼B

(14) Su visuomenės sveikata susijusių veterinarijos priemonių mokslinis komitetas savo nuomonėje apie zoonozes, patvirtintoje 2000 m. balandžio 12 d., pareiškė, jog priemonės, tuo metu taikytos su maistu plintančiai infekcijai kontroliuoti, nebuvo pakankamos. Be to, buvo konstatuota, kad valstybių narių surinkti duomenys nėra išsamūs ir visiškai palyginami. Todėl Komitetas rekomendavo patobulintas monitoringo priemones ir nurodė rizikos valdymo galimybes;

(15) Todėl būtina tobulinti dabartines konkrečių zoonozių sukėlėjų kontrolės sistemas. Tuo pačiu metu 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/99/EB dėl zoonozių ir zoonozių sukėlėjų monitoringo, iš dalies pakeičiančioje Tarybos sprendimą 90/424/EEB ir panaikinančioje Tarybos direktyvą 92/117/EEB ([1]), nustatytos taisyklės pakeis Direktyvoje 92/117/EEB nustatytas monitoringo ir duomenų rinkimo sistemas.

(16) Iš esmės, kontrolės priemonės turėtų apimti visą maisto grandinę nuo ūkio iki stalo.

(17) Minėtą kontrolę reglamentuojančios taisyklės iš esmės turėtų būti tos, kurios nustatytos remiantis Bendrijos teisės aktais, susijusiais su pašarais, gyvūnų sveikata ir maisto higiena.

(18) Tačiau tam tikroms zoonozėms ir zoonozių sukėlėjams būtina nustatyti atskirus kontrolės reikalavimus.

(19) Šie specialieji reikalavimai turėtų būti grindžiami tikslais sumažinti zoonozės ir zoonozės sukėlėjų paplitimą.

(20) Šie tikslai zoonozių ir zoonozių sukėlėjų gyvūnų populiacijose atžvilgiu turėtų būti nustatomi pirmiausia atsižvelgiant į jų dažnį ir epidemiologines tendencijas gyvūnų bei žmonių populiacijose, pašaruose ir maiste, jų pavojingumą žmonėms, galimas ekonomines pasekmes, mokslinę informaciją ir į dabartines jų paplitimą mažinančias priemones. Prireikus tikslai gali būti nustatomi ir kitų maisto grandinės dalių atžvilgiu.

(21) Siekdamos užtikrinti savalaikį tikslų įgyvendinimą, valstybės narės turėtų nustatyti konkrečias kontrolės programas, kurias Bendrija patvirtintų.

(22) Pagrindinė atsakomybė už maisto saugumą turėtų tekti maisto ir pašarų verslo operatoriams. Todėl valstybėms narėms reikėtų skatinti kurti plataus verslo kontrolės programas.

(23) Remdamiesi savo kontrolės programomis, valstybės narės ir maisto bei pašarų operatoriai gali norėti taikyti specialius kontrolės metodus.Tačiau tam tikri metodai gali būti nepriimtini, ypač jei jie apskritai trukdo siekti tikslo, trukdo konkrečiai tikrinimo sistemoms arba gali kelti grėsmę visuomenės sveikatai. Todėl reikėtų nustatyti atitinkamą procedūrą, kuri leistų Bendrijai nuspręsti, kad tam tikrų kontrolės būdų nereikėtų taikyti kaip programos dalies.

(24) Be to, gali būti jau sukurti arba kuriami kontrolės metodai, kurie nėra numatyti jokiuose su produktų patvirtinimu susijusiuose Bendrijos teisės aktuose, bet padėtų siekti konkrečių zoonozių ir zoonozių sukėlėjų plitimo mažinimo tikslų. Todėl reikėtų patvirtinti šių metodų taikymą Bendrijoje.

(25) Svarbiausia būtų užtikrinti, kad gyvūnų atsargos būtų papildomos iš pulkų ir bandų, patikrintų pagal šio reglamento reikalavimus. Kai galioja konkreti kontrolės programa, tikrinimo rezultatai turėtų būti persiunčiami gyvūnų pirkėjams. Tam tikslui atitinkamus Bendrijos teisės aktus, skirtus Bendrijos vidaus prekybai

([1]) OL L 302, 1972 12 31, p. 28. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

▼B

ir importui iš trečiųjų šalių, ypač susijusius su gyvų gyvūnų ir perinti skirtų kiaušinių siuntomis, reikėtų papildyti konkrečiais reikalavimais. Atitinkamai reikėtų padaryti Direktyvos 64/432/EEB, 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 72/462/EEB dėl sveikatos ir veterinarinio patikrinimo problemų importuojant galvijus, kiaules ir šviežią mėsą iš trečiųjų šalių ([1]) ir 1990 m. spalio 15 d. Tarybos direktyvos 90/539/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą paukštiena ir perinimui skirtais kiaušiniais ir importą iš trečiųjų šalių ([2]), pakeitimus.

(26) Šio reglamento priėmimas neturėtų paveikti papildomų garantijų Suomijai ir Švedijai, dėl kurių susitarta šioms šalims įstojus į Bendriją ir kurios patvirtintos Komisijos sprendimais 94/968/EB ([3]), 95/50/EB ([4]), 95/160/EB ([5]), 95/161/EB ([6]), 95/168/EB ([7]) ir Tarybos sprendimais 95/409/EB ([8]), 95/410/EB ([9]), ir 95/411/EB ([10]). Šiame reglamente turi būti numatyta garantijų pereinamuoju laikotarpiu suteikimo kiekvienai valstybei narei, turinčiai patvirtintą nacionalinę kontrolės programą, kurios reikalavimai griežtesni už minimalius Bendrijos reikalavimus dėl salmonelių, tvarka. Gyvų gyvūnų ir perinimui skirtų kiaušinių, kuriais prekiaujama su konkrečia valstybe nare, tikrinimo rezultatai turi atitikti tos valstybės narės nacionalinėje kontrolės programoje nustatytus reikalavimus. Būsimuosiuose Bendrijos teisės aktuose, skirtuose gyvūninės kilmės maisto higienos taisyklėms, panaši procedūra turėtų būti numatyta mėsai ir valgymui skirtiems kiaušiniams.

(27) Tuo pačiu metu, kai priemonės taikomos Bendrijoje, lygiavertes zoonozių kontrolės priemones turi įgyvendinti į Bendriją eksportuojančios trečiosios šalys.

(28) Kalbant apie salmonelių kontrolę, iš turimos informacijos galima spręsti, jog paukštienos produktai yra pagrindinis žmonių salmoneliozės šaltinis. Todėl šių produktų gamybai turėtų būti taikomos kontrolės priemonės, papildančios tas, kurių buvo imtasi remiantis Direktyvos 92/117/EEB nuostatomis. Kalbant apie valgymui skirtų kiaušinių gavybą, svarbu nustatyti konkrečias priemones, susijusias su produktų, gautų iš paukščių, kuriems nepaneigtos atitinkamos salmonelės, pateikimu į rinką. Kalbant apie paukštieną, į rinką siekiama pateikti tokią mėsą, kurioje garantuotai nebūtų atitinkamų salmonelių. Tam, kad maisto verslo operatoriai galėtų prisitaikyti prie numatytų priemonių, būtinas pereinamasis laikotarpis, kurį vėliau galima keisti atsižvelgiant į mokslinį rizikos vertinimą.

(29) Reikia paskirti nacionalines ir Bendrijos etalonines laboratorijas, kurios vadovautų ir teiktų pagalbą šiame reglamente numatytais klausimais.

(30) Siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų taikomas vienodai, reikėtų imtis priemonių organizuoti Bendrijos auditą ir patikri-

([1]) OL L 303, 1990 10 31, p. 6. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003.
([2]) OL L 371, 1994 12 31, p. 36.
([3]) OL L 53, 1995 3 9, p. 31.
([4]) OL L 105, 1995 5 9, p. 40. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 97/278/EB (OL L 110, 1997 4 26, p. 77).
([5]) OL L 105, 1995 5 9, p. 44. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 97/278/EB.
([6]) OL L 109, 1995 5 16, p. 44. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 97/278/EB.
([7]) OL L 243, 1995 10 11, p. 21. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 97/227/EB (OL L 87, 1997 3 21, p. 14).
([8]) OL L 243, 1995 10 11, p. 25. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 97/278/EB.
([9]) OL L 243, 1995 10 11, p. 29. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 97/278/EB.
([10]) OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

▼B

nimus, remiantis kitais šioje srityje taikomais Bendrijos teisės aktais.

(31) Reikėtų nustatyti šio reglamento nuostatų keitimo tvarką atsižvelgiant į technikos bei mokslo pažangą ir siekiant priimti įgyvendinimo ir pereinamojo laikotarpio priemones.

(32) Atsižvelgiant į technikos bei mokslo pažangą, reikėtų užtikrinti glaudų ir veiksmingą Komisijos bei valstybių narių bendradarbiavimą Nuolatiniame komitete, įkurtame 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 178/2002, nustatančiu maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą, ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ([1]).

(33) Priemonės, būtinos norint įgyvendinti šį reglamentą, turėtų būti priimamos remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([2]),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

ĮŽANGINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Objektas ir taikymo sritis

1. Šio reglamento tikslas – užtikrinti, kad būtų imtasi tinkamų ir veiksmingų priemonių, skirtų apsaugoti nuo salmonelių bei kitų zoonozių sukėlėjų ir juos kontroliuoti visuose gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapuose, ypač pradinės gamybos etape, įskaitant pašaruose, siekiant sumažinti jų plitimą ir žmonių sveikatai keliamą pavojų.

2. Šis reglamentas apima:

a) tikslų sumažinti nurodytų zoonozių paplitimą gyvūnų populiacijose priėmimą:

   i) pirminės gamybos lygmenyje ir

   ii) tam tikrais atvejais, konkrečią zoonozę arba zoonozės sukėlėją – visuose maisto grandinės etapuose, įskaitant maiste ir pašaruose;

b) valstybių narių ir maisto bei pašarų operatorių sukurtų mokslinių kontrolės programų patvirtinimą;

c) konkrečių taisyklių, susijusių su kontrolės metodais, taikomais siekiant sumažinti zoonozių ir zoonozių sukėlėjų plitimą, priėmimą;

d) taisyklių, skirtų Bendrijos vidaus prekybai ir importui iš trečiųjų šalių, priėmimą.

3. Šis reglamentas netaikomas pirminei produkcijai:

a) skirtai privačiam vartojimui namuose arba

b) mažam pirminių produktų kiekiui, kurį gamintojas tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui arba vietinėms mažmeninės prekybos įmonėms, tiesiogiai tiekiančioms pirminius produktus galutiniam vartotojui.

4. Valstybės narės, remdamosi nacionaliniais teisės aktais, nustato šio straipsnio 3 dalies b punkte nurodytą veiklą reglamentuojančias taisy-

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.
([2]) OL L 273, 2002 10 10, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 808/2003 (OL L 117, 2003, p.1).

▼B

kles. Tos nacionalinės taisyklės užtikrina šio reglamento tikslų įgyvendinimą.

5. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant konkretesnių Bendrijos nuostatų, susijusių su gyvūnų sveikata, gyvūnų mityba, maisto higiena, užkrečiamosiomis žmonių ligomis, darbuotojų sveikata ir sauga, genų technologija ir užkrečiamosiomis spongiforminėmis encefalopatijomis.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente vartojami toliau nurodyti sąvokų apibrėžimai:

1) tie, kurie nustatyti Reglamente (EB) Nr. 178/2002,

2) tie, kurie nustatyti Reglamente (EB) Nr. 178/2002, ir

3) šie sąvokų apibrėžimai:

a) *„banda“*– tai gyvūnas arba gyvūnų grupė, laikomi ūkyje, sudarančiame epidemiologinį vienetą;

b) *„pulkas“*– tai visi tą patį sveikatos statusą turintys naminiai paukščiai, laikomi tose pačiose patalpose ar aptvare, sudarančiame vieną epidemiologinį vienetą; jei paukščiai laikomi patalpoje, pulką sudaro visi toje pačioje patalpoje esantys paukščiai.

3 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Kiekviena valstybė narė šio reglamento įgyvendinimo tikslams paskiria kompetentingą instituciją arba kompetentingas institucijas ir apie tai praneša Komisijai. Jei valstybė narė paskiria daugiau kaip vieną kompetentingą instituciją, ji:

a) praneša Komisijai, kuri kompetentinga institucija bus atsakinga už ryšius su Komisija, ir

b) užtikrina, kad kompetentingos institucijos bendradarbiautų užtikrindamos tinkamą šio reglamento reikalavimų vykdymą.

2. Kompetentinga institucija arba institucijos pirmiausia yra atsakingos už:

a) 5 straipsnio 1 dalyje numatytų programų parengimą ir pakeitimų, kurių būtinumas pasitvirtina ypač atsižvelgus į gautus duomenis bei rezultatus, paruošimą;

b) duomenų, būtinų siekiant įvertinti priemones, taikomas įgyvendinant 5 straipsnyje numatytas kontrolės programas, ir gautus rezultatus, rinkimą ir kasmetinį tų duomenų bei rezultatų, įskaitant visų atliktų apžvalgų rezultatus, pateikimą Komisijai, atsižvelgiant į Direktyvos 2003/99/EB 9 straipsnio 1 dalyje nustatytas taisykles;

c) reguliarų maistui skirtų patalpų, o prireikus ir pašarų verslo įmonių tikrinimą, siekiant įsitikinti, kaip laikomasi šio reglamento nuostatų.

▼B

II SKYRIUS

BENDRIJOS TIKSLAI

4 straipsnis

Bendrijos tikslai, susiję su zoonozių ir zoonozių sukėlėjų paplitimo mažinimu

1. Nustatomi Bendrijos tikslai, susiję su I priedo 1 stulpelyje išvardytų zoonozių ir zoonozių sukėlėjų paplitimo mažinimu I priedo 2 stulpelyje išvardytų gyvūnų populiacijose, pirmiausia atsižvelgiant į:

a) patirtį, įgytą taikant dabartines nacionalines priemones, ir

b) informaciją, Komisijai arba Europos maisto saugos tarnybai perduotą pagal dabartinius Bendrijos reikalavimus, ypač numatytą Direktyvoje 2003/99/EB, pirmiausia jos 5 straipsnyje.

▼M5

Komisija nustato tikslus ir jų pakeitimus. Šios priemonės, skirtos iš dalies pasikeisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus tikslus sudaro bent jau:

a) skaičiais išreikštas:

i) maksimalus epidemiologinių vienetų, kurių rezultatai išlieka teigiami, procentas ir (arba)

ii) minimalus epidemiologinių vienetų, kurių rezultatai išlieka teigiami, skaičiaus sumažinimo procentas;

b) maksimalus laikas, per kurį turi būti pasiektas tikslas;

c) a punkte nurodyto epidemiologinio vieneto sąvokos apibrėžimas;

d) tikrinimo sistemų, skirtų įsitikinti, ar tikslas pasiektas, apibrėžimas ir

e) visuomenės sveikatai pavojingų serotipų arba kitų I priedo 1 stulpelyje išvardytų zoonozių arba zoonozės sukėlėjų potipių apibrėžimas, kai to reikia, atsižvelgiant į šio straipsnio 6 dalies c punkte išvardytus bendruosius kriterijus ir III priede nustatytus specialiuosius kriterijus.

3. Pirmą kartą Bendrijos tikslai nustatomi iki tam tikrų datų, nurodytų I priedo 4 stulpelyje.

4. a) Apibrėžiant kiekvieną Bendrijos tikslą, Komisija pateikia jos numatytų kaštų analizę ir naudą. Atliekant šią analizę, pirmiausia atsižvelgiama į šio straipsnio 6 dalies c punkte nustatytus kriterijus. Valstybės narės Komisijos prašymu teikia jai visokeriopą pagalbą, būtiną, kad ši galėtų parengti analizę.

b) Komisija, prieš pasiūlydama kiekvieną Bendrijos tikslą, su valstybėmis narėmis 14 straipsnio 1 dalyje nurodytame komitete tariasi dėl šios analizės rezultatų.

c) Atsižvelgdama į minėtos analizės rezultatus ir pasitarimo su valstybėmis narėmis išvadas, Komisija tam tikrais atvejais siūlo Bendrijos tikslus.

5. Tačiau, nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies e punkto ir 4 dalies, pereinamuoju laikotarpiu naminiams paukščiams taikomos toliau nurodytos taisyklės.

Šiuo pereinamuoju laikotarpiu *Gallus gallus* rūšies paukščių pulkams nustatytas Bendrijos tikslas apima penkis dažniausiai pasitaikančius salmonelių serotipus, kai salmonelioze serga žmonės, kurie nustatomi

▼B

remiantis per EB monitoringo sistemą surinktais duomenimis. Bendrijos tikslai, pereinamuoju laikotarpiui nustatyti dedeklėms vištoms, broileriams ir kalakutams, apima *Salmonella enteritidis* ir *Salmonella typhimurium*. Tačiau prireikus šie tikslai gali būti taikomi ir kitiems serotipams, remiantis pagal šio straipsnio 4 dalies nuostatas atliktos analizės rezultatais.

Pereinamasis laikotarpis taikomas kiekvienam Bendrijos tikslui, susijusiam su salmonelių plitimo naminiuose paukščiuose mažinimu. Jis truks trejus metus kiekvienu atveju, pradedant I priedo 5 stulpelyje nurodyta data.

6. ►M5 a) Komisija gali keisti I priedą šios dalies b punkte numatytiems tikslams, ypač atsižvelgdama į c punkte išvardytus kriterijus. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. ◄

b) I priedo pakeitimai gali pakeisti Bendrijos tikslų nustatymui skirtų reikalavimų apimtį papildydami, apribodami arba pakeisdami:

i) zoonozes arba zoonozių sukėlėjus,

ii) maisto grandinės etapus ir (arba)

iii) atitinkamas gyvūnų populiacijas.

c) zoonozei ir atitinkamam zoonozės sukėlėjui taikomi reikalavimai, kuriuos būtina apsvarstyti prieš darant I priedo pakeitimus, apima:

i) jų dažnumą gyvūnų arba žmonių populiacijose, pašare ir maiste,

ii) jų poveikio žmonėms pavojingumą,

iii) jų ekonomines pasekmes gyvūnų ir žmonių sveikatos priežiūrai ir pašarų bei maisto verslui,

iv) epidemiologines tendencijas gyvūnų bei žmonių populiacijose, pašare ir maiste,

v) mokslinę informaciją,

vi) technologijos tobulėjimą, ypač prieinamų kontrolės priemonių praktiškumą, ir

vii) reikalavimus bei tendencijas, susijusias su veisimo sistemomis ir gamybos metodais.

▼M5

7. Komisija gali keisti arba papildyti III priedą. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

8. Komisija patikrina, kaip įgyvendinami Bendrijos tikslai, ir atsižvelgia į šio tikrinimo rezultatus siūlydama tolesnius tikslus.

9. Priemonės, taikytos siekiant sumažinti I priede išvardytų zoonozių ir zoonozių sukėlėjų paplitimą, įgyvendinamos laikantis šiame reglamente ir pagal jį nustatytų taisyklių.

▼B

III SKYRIUS

KONTROLĖS PROGRAMOS

5 straipsnis

Nacionalinės kontrolės programos

1. Siekdamos įgyvendinti 4 straipsnyje numatytus Bendrijos tikslus, valstybės narės sukuria nacionalinės kontrolės programas kiekvienai I priede išvardytai zoonozei ir zoonozės sukėlėjui. Nacionalinėse kontrolės programose atsižvelgiama į geografinį zoonozės pasiskirstymą kiekvienoje valstybėje narėje ir pirminių gamintojų bei pašarų ir maisto verslo operatorių finansines galimybes kurti veiksmingą kontrolę.

2. Nacionalinės kontrolės programos yra pastovios ir apima ne mažiau kaip trejų iš eilės metų laikotarpį.

3. Nacionalinės kontrolės programos:

a) numato zoonozių ir zoonozių sukėlėjų nustatymą, laikantis II priede nustatytų reikalavimų ir minimalių mėginių ėmimo taisyklių;

b) apibrėžia kompetentingų institucijų ir maisto bei pašarų verslo operatorių atsakomybę;

c) nurodo kontrolės priemones, kurių būtina imtis nustačius zoonozes ir zoonozių sukėlėjus, pirmiausia skirtas apsaugoti visuomenės sveikatą, įskaitant II priede nustatytų specialių priemonių įgyvendinimą;

d) leidžia įvertinti progresą pagal jų nuostatas ir peržiūrėti programas, ypač atsižvelgiant į rezultatus, gautus nustačius zoonozes ir zoonozių sukėlėjus.

4. Nacionalinės kontrolės programos apima bent jau šiuos maisto grandinės etapus:

a) pašarų gamybą,

b) pirminę gyvūnų produkciją,

c) gyvūninės kilmės maisto perdirbimą ir paruošimą.

5. Nacionalinės kontrolės programas prireikus sudaro nuostatos, susijusios su tyrimų metodais ir kriterijais, kuriais remiantis vertinami nacionalinėje teritorijoje siuntinėjamų gyvūnų ir perinimui skirtų kiaušinių tyrimų rezultatai, ir sudarančios II priedo A dalyje numatytą oficialią kontrolę.

▼M5

6. Komisija gali keisti, taisyti ar papildyti II priede nustatytus reikalavimus ir minimalias mėginių ėmimo taisykles, ypač atsižvelgusi į 4 straipsnio 6 dalies c punkte išvardytus reikalavimus. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

7. Per šešis mėnesius nuo 4 straipsnyje numatytų Bendrijos tikslų nustatymo, valstybės narės pateikia Komisijai nacionalinės kontrolės programas ir nustato įgyvendintinas priemones.

▼M2

Bulgarijos ir Rumunijos atveju, jeigu kitų valstybių narių nacionalinės kontrolės programų pateikimo terminas jau yra pasibaigęs, pateikimo data yra įstojimo data.

▼B

6 straipsnis

Nacionalinės kontrolės programų patvirtinimas

1. Valstybei narei pateikus 5 straipsnyje nurodytą nacionalinės kontrolės programą, Komisija gali per du mėnesius paprašyti iš tos valstybės narės tolesnės susijusios ir būtinos informacijos. Gavusi minėtą prašymą, šią tolesnę informaciją valstybė narė pateikia per du mėnesius. Komisija per du mėnesius nuo šios informacijos gavimo arba, jei nebuvo prašiusi išsamesnės informacijos – per šešis mėnesius nuo kontrolės programos pateikimo nustato, ar programa atitinka tam tikras taisykles, pirmiausia šio reglamento nuostatas.

2. Komisijai nustačius nacionalinės kontrolės programos atitikimą arba šią programą pateikusios valstybės narės prašymu programa bereikalingai nedelsiant apsvarstoma, kad galėtų būti patvirtinta 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

3. Programos, kuri prieš tai buvo patvirtinta remiantis šio straipsnio 2 dalies nuostata, pakeitimai gali būti patvirtinti 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į toje valstybėje narėje pasikeitusią padėtį, ypač į 5 straipsnio 3 dalies d punkte nurodytus rezultatus.

7 straipsnis

Maisto ir pašarų verslo operatorių kontrolės programos

1. Maisto ir pašarų verslo operatoriai arba juos atstovaujančios organizacijos gali sukurti kontrolės programas, kurios kuo plačiau aprėptų visus gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapus.

2. Jei maisto ir pašarų verslo operatoriai arba juos atstovaujančios organizacijos pageidauja, kad jų kontrolės programos būtų nacionalinės kontrolės programos dalis, savo kontrolės programas ir visus jų pakeitimus jie pateikia valstybės narės, kurioje yra įsikūrę, kompetentingai institucijai patvirtinti. Jei atitinkami veiksmai atliekami skirtingose valstybėse narėse, programos tvirtinamos atskirai kiekvienoje valstybėje narėje.

3. Pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatą pateiktas kontrolės programas kompetentinga institucija gali patvirtinti tik tada, kai jai įrodoma, jog tos kontrolės programos atitinka II priede nustatytus susijusius reikalavimus, ir kai ją tenkina susijusios nacionalinės kontrolės programos tikslai.

4. Valstybės narės saugo nuolat atnaujinamus maisto ir pašarų verslo operatorių arba juos atstovaujančių organizacijų patvirtintų kontrolės programų sąrašus. Komisijos prašymu jai leidžiama susipažinti su šiais sąrašais.

5. Maisto ir pašarų verslo operatoriai arba juos atstovaujančios organizacijos savo kontrolės programų rezultatus nuolat perduoda kompetentingoms institucijoms.

IV SKYRIUS

KONTROLĖS METODAI

8 straipsnis

Specialūs kontrolės metodai

1. ►M5 Komisijos iniciatyva arba valstybės narės prašymu: ◄

a) gali būti nuspręsta, kad, siekiant sumažinti zoonozių ir zoonozių sukėlėjų paplitimą pirminės gyvūnų gamybos etape ar kituose maisto grandinės etapuose, gali arba turi būti taikomi specialūs kontrolės metodai;

▼B

b) gali būti priimtos taisyklės, reglamentuojančios a punkte nurodytų metodų taikymo sąlygas;

c) gali būti priimtos išsamios taisyklės, reglamentuojančios būtinus dokumentus ir procedūras bei minimalius reikalavimus a punkte nurodytiems metodams, ir

d) gali būti nuspręsta, kad tam tikri specialūs kontrolės metodai nebūtų naudojami kaip kontrolės programų dalis.

▼M5

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

2. 1 straipsnio a, b ir c punktų nuostatos netaikomos metodams, kuriuos taikant naudojamos gyvūnų mitybai, maisto priedams arba veterinariniams vaistams skirtuose Bendrijos teisės aktuose nurodytos medžiagos arba technologijos.

V SKYRIUS

PREKYBA

9 straipsnis

Bendrijos vidaus prekyba

1. Ne vėliau kaip nuo I priedo 5 stulpelyje nurodytų datų 2 stulpelyje išvardytų rūšių paukščių pulkai ir bandos, prieš išvežant gyvus gyvūnus ar perinimui skirtus kiaušinius iš maisto verslo kilmės ūkio, tikrinami, siekiant nustatyti 1 stulpelyje išvardytas zoonozes arba zoonozių pernešėjus. Tyrimų data ir rezultatai įtraukiami į atitinkamus sveikatos pažymėjimus, numatytus Bendrijos teisės aktuose.

2. Paskirties valstybei narei 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti suteiktas pereinamasis laikotarpis, skirtas pareikalauti, kad tyrimų rezultatai, kuriuos būtina nurodyti siunčiamų gyvūnų arba perinimui skirtų kiaušinių sveikatos pažymėjimuose ir kurie tikrinami išsiuntimo valstybėje narėje, atitiktų tuos pačius kriterijus salmonelėms, kurie, remiantis 5 straipsnio 5 dalimi, jos patvirtintoje nacionalinėje programoje nustatyti jos pačios teritorijoje siunčiamoms siuntoms.

Leidimas taikyti pereinamąjį laikotarpį gali būti panaikintas ta pačia tvarka.

3. Specialios priemonės dėl salmonelių, į Suomiją ir Švediją siunčiamiems gyviems gyvūnams taikytos dar prieš įsigaliojant šiam reglamentui, ir toliau taikomos taip, tarsi jos būtų leistos pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas.

▼M5

4. Nepažeisdama 5 straipsnio 6 dalies nuostatų, Komisija gali nustatyti specialias taisykles, reglamentuojančias valstybių narių atliekamą 5 straipsnio 5 dalyje ir šio straipsnio 2 dalyje minėtų reikalavimų nustatymą. Šios priemonės, skirtos iš dalies keisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

10 straipsnis

Importas iš trečiųjų šalių

1. Nuo I priedo 5 stulpelyje nurodytų datų, trečiosioms šalims, norinčioms būti įtrauktoms ir laikomoms Bendrijos teisės aktuose numatytuose sąrašuose šalių, iš kurių valstybėms narėms leidžiama importuoti

▼B

tuose sąrašuose nurodytų rūšių gyvūnus ar perinimui skirtus kiaušinius, būtina pateikti Komisijai programą, atitinkančią 5 straipsnyje numatytas programas, ir jos patvirtinimą pagal šio straipsnio nuostatas. Programoje nurodoma išsami informacija apie tos šalies siūlomas garantijas, susijusias su zoonozių ir zoonozių sukėlėjų tikrinimu bei kontrole. Šios garantijos turi atitikti bent jau šiame reglamente numatytas garantijas. Komisijos maisto ir veterinarijos tarnyba glaudžiai dalyvauja tikrinant, ar trečiosios šalys turi lygiavertes kontrolės programas.

2. Minėtos programos 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka patvirtinamos, jei objektyviai parodomas jose aprašytų priemonių atitikimas panašiems reikalavimams, taikytiniems pagal Bendrijos taisykles. Minėta tvarka gali būti leidžiamos garantijos, kurios yra alternatyvios šio reglamento garantijų atžvilgiu, bet jos neturi būti palankesnės už Bendrijos vidaus prekybai taikomas garantijas.

3. Trečiosioms šalims, su kuriomis reguliarūs prekybos srautai nustatyti, taikomos 5 straipsnio 7 dalies ir 6 straipsnio 1 dalies nuostatos, reglamentuojančios programų pateikimo ir patvirtinimo terminus. Prekybos srautus nustatančioms arba atnaujinančioms trečiosioms šalims taikomi 6 straipsnyje numatyti terminai.

4. I straipsnio 2 stulpelyje išvardytų rūšių kilmės pulkai arba bandos tiriami prieš kiekvieną gyvų gyvūnų ar perinimui skirtų kiaušinių išsiuntimą iš maisto verslo kilmės ūkio. Pulkai ir bandos tiriami, siekiant nustatyti I priedo 1 stulpelyje išvardytas zoonozes arba zoonozių sukėlėjus, arba, jei reikia siekti šio straipsnio 1 dalyje nustatytų lygiaverčių garantijų – tas zoonozes arba zoonozių sukėlėjus, kurie gali būti nurodyti 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Tyrimo data ir rezultatas įtraukiamas į atitinkamus importo sertifikatus, kurių pavyzdžiai, nustatyti Bendrijos teisės aktuose, atitinkamai pakeičiami.

▼M5

5. Galutinės paskirties valstybei narei pagal 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą gali būti leidžiama reikalauti pereinamojo laikotarpio tam, kad šio straipsnio 4 dalyje nurodyto tyrimo rezultatai atitiktų nacionalinėse programose nustatytus kriterijus, kaip nurodyta 5 straipsnio 5 dalyje. Leidimas gali būti panaikintas ir, nepažeidžiant 5 straipsnio 6 dalies nuostatos, Komisija gali nustatyti specialias taisykles, reglamentuojančias šiuos kriterijus. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

6. Tam, kad būtų įtrauktos arba paliekamos Bendrijos teisės aktuose numatytuose trečiųjų šalių, iš kurių valstybėms narėms leidžiama importuoti šiame reglamente numatytus tam tikrų kategorijų produktus, sąrašuose, tos trečiosios šalys turi pateikti Komisijai garantijas, atitinkančias šiame reglamente numatytas garantijas.

VI SKYRIUS

LABORATORIJOS

11 straipsnis

Etaloninės laboratorijos

1. I priedo 1 stulpelyje išvardytos Bendrijos etaloninės laboratorijos zoonozėms ir zoonozių sukėlėjams tirti paskiriamos 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼M5

2. Komisija nustato Bendrijos etaloninių laboratorijų įsipareigojimus ir uždavinius, ypač susijusius su jų veiklos ir nacionalinių etaloninių laboratorijų veiklos koordinavimu. Šios priemonės, skirtos iš dalies

▼M5

keisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

3. Valstybės narės paskiria nacionalines etalonines laboratorijas I priedo 1 stulpelyje išvardytoms zoonozėms arba zoonozių sukėlėjams tirti.

▼M5

4. Komisija gali nustatyti tam tikrus nacionalinių etaloninių laboratorijų įsipareigojimus ir uždavinius, ypač susijusius su jų veiklos ir atitinkamų valstybių narių laboratorijų, paskirtų remiantis 12 straipsnio 1 dalies a punkto nuostata, veiklos koordinavimu. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

12 straipsnis

Laboratorijų patvirtinimas, kokybės reikalavimai ir patvirtinti tyrimų metodai

1. Laboratorijos, pagal 5 ir 7 straipsnių nuostatas dalyvaujančios kontrolės programose, tiriančios mėginius, kad nustatytų I priedo 1 stulpelyje nurodytas zoonozes arba zoonozių sukėlėjus:

a) paskiriamos kompetentingų institucijų, ir

b) taiko kokybės užtikrinimo sistemas, kurios ne vėliau kaip per 24 mėn. nuo šio reglamento įsigaliojimo arba per 24 mėn. nuo I priedo 1 stulpelio papildymo naujomis zoonozėmis ar zoonozių sukėlėjais turi atitikti dabartinio EN/ISO standarto reikalavimus.

2. Laboratorijos reguliariai dalyvauja bendruose tyrimuose, kuriuos organizuoja arba koordinuoja nacionalinė etaloninė laboratorija.

3. Tyrimai, atliekami siekiant nustatyti I priedo 1 stulpelyje išvardytas zoonozes ir zoonozių sukėlėjus, atliekami taikant tarptautinių standartizavimo institucijų rekomenduojamus metodus ir protokolus, kurie yra etaloniniai.

Alternatyvūs metodai gali būti taikomi tik jeigu jie patvirtinti pagal tarptautiniu mastu pripažintas taisykles ir duoda rezultatus, lygiaverčius gautiems taikant atitinkamą etaloninį metodą.

▼M5

Prireikus Komisija gali patvirtinti kitus tyrimo metodus. Šios priemonės, skirtos iš dalies keisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

VII SKYRIUS

ĮGYVENDINIMAS

▼M5

13 straipsnis

Įgyvendinimo ir pereinamojo laikotarpio priemonės

Komisija gali priimti pereinamojo laikotarpio arba įgyvendinimo priemones ir padaryti būtinus atitinkamų sveikatos pažymėjimų pakeitimus. Pereinamojo laikotarpio bendro pobūdžio priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, įskaitant jį papildančias naujas neesmines nuostatas, ypač tolesnis šio reglamento nuostatose

▼M5

numatytų reikalavimų detalizavimas, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Kitos įgyvendinimo arba pereinamojo laikotarpio priemonės gali būti patvirtintos pagal 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

▼B

14 straipsnis

Komiteto darbo tvarka

1. Komisijai padeda Reglamentu (EB) Nr. 178/2002 įkurtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos komitetas (toliau – Komitetas).

2. Jei daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai ir atsižvelgiama į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas – trys mėnesiai.

▼M5

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

▼B

15 straipsnis

Konsultavimasis su Europos maisto saugos tarnyba

Komisija konsultuojasi su Europos maisto saugos tarnyba bet kuriuo šio reglamento taikymo sričiai priskiriamu klausimu, kuris gali turėti didelio poveikio visuomenės sveikatai, pirmiausia prieš siūlydama 4 straipsnyje nurodytus Bendrijos tikslus arba 8 straipsnyje minėtus specialius kontrolės metodus.

16 straipsnis

Ataskaita apie finansines priemones

1. Komisija per trejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Ataskaitoje aptariama:

a) vietoje, Bendrijoje ir nacionaliniu lygiu priimtos nuostatos, susijusios su zoonozėms ir zoonozių sukėlėjams taikomų priemonių finansavimu, ir

b) šių nuostatų poveikis minimų priemonių veiksmingumui.

3. Prireikus, prie ataskaitos Bendrija prideda atitinkamus pasiūlymus.

4. Valstybės narės Komisijos prašymu teikia jai visokeriopą pagalbą, būtiną, kad ši galėtų paruošti savo ataskaitą.

VIII SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

Bendrijos kontrolė

1. Komisijos ekspertai kartu su valstybių narių kompetentingomis institucijomis atlieka patikrinimus vietoje, kad užtikrintų vienodą šio

▼B

reglamento taisyklių, pagal jį priimtų taisyklių ir visų saugos priemonių taikymą. Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekami šie patikrinimai, teikia ekspertams visokeriopą pagalbą, būtiną jų pareigoms atlikti. Komisija praneša kompetentingai institucijai apie patikrinimų rezultatus.

▼M5

2. Praktinės šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės, ypač reglamentuojančios bendradarbiavimo su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis tvarką, nustatomos pagal 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

▼B

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas po šešių mėnesių nuo įsigaliojimo.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

Nurodytos zoonozės ir zoonozių sukėlėjai, kurių atžvilgiu remiantis 4 straipsnio nuostatomis, turi būti nustatyti paplitimo mažinimo Bendrijos tikslai

1. Zoonozė ar zoonozės sukėlėjas	2. Gyvūnų populiacija	3. Maisto grandinės etapas	4. Data, iki kurios turi būti nustatytas tikslas (*)	5. Data, nuo kurios turi būti atliekami tyrimai
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	*Gallus gallus*-veislinių paukščių pulkai	Pirminė gamyba	►M1 18 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo ◄	18 mėn. po 4 stulpelyje nurodytos datos
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	Dedeklės vištos	Pirminė gamyba	24 mėn. po šio reglamento įsigaliojimo	18 mėn. po 4 stulpelyje nurodytos datos
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	Broileriai	Pirminė gamyba	36 mėn. po šio reglamento įsigaliojimo	18 mėn. po 4 stulpelyje nurodytos datos
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	Kalakutai	Pirminė gamyba	48 mėn. po šio reglamento įsigaliojimo	18 mėn. po 4 stulpelyje nurodytos datos
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	Skersti skirtų kiaulių bandos	Skerdimas	48 mėn. po šio reglamento įsigaliojimo	18 mėn. po 4 stulpelyje nurodytos datos
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	Veislinės kiaulių bandos	Pirminė gamyba	60 mėn. po šio reglamento įsigaliojimo	18 mėn. po 4 stulpelyje nurodytos datos

(*) Šios datos nustatytos remiantis prielaida, jog palyginami paplitimo duomenys bus gauti nevėliau kaip prieš šešis mėnesius iki tikslo nustatymo. Šių duomenų negavus, tikslo nustatymo diena atitinkamai nukeliama.

▼B

II PRIEDAS

I PRIEDE IŠVARDYTŲ ZOONOZIŲ IR ZOONOZIŲ SUKĖLĖJŲ KONTROLĖ

A. **Bendrieji reikalavimai nacionalinėms kontrolės programoms**

Programoje turi būti atsižvelgta į konkrečios zoonozės ir (arba) zoonozės sukėlėjo pobūdį ir konkrečią padėtį toje valstybėje narėje. Ji turi:

a) nurodyti savo tikslą, atsižvelgiant į konkrečios zoonozės arba zoonozės sukėlėjo pavojingumą,

b) atitikti B dalyje nustatytus minimalius reikalavimus,

c) prireikus atitikti C – E dalyse nustatytus specialius reikalavimus,

d) nurodyti šiuos punktus:

1. *Bendroji dalis*

1.1. Zoonozės arba zoonozės sukėlėjo atsiradimas valstybėje narėje ir speciali nuoroda į rezultatus, gautus atlikus Direktyvos 2003/99/EB 4 straipsnyje nurodytą monitoringą.

1.2. Geografinis rajonas, o tam tikrais atvejais ir epidemiologiniai vienetai, kuriuose bus įgyvendinama programa.

1.3. Atitinkamų kompetentingų institucijų struktūra ir organizacija.

1.4. Patvirtintos laboratorijos, kuriose tiriami pagal programą surinkti mėginiai.

1.5. Metodai, taikomi tiriant zoonozę arba zoonozės sukėlėją.

1.6. Oficiali pašarų, pulkų ir (arba) bandų kontrolė (įskaitant mėginių ėmimo tvarką).

1.7. Oficiali kontrolė (įskaitant mėginių ėmimo tvarką) kituose maisto grandinės etapuose.

1.8. Priemonės, kurias kompetentingos institucijos taiko gyvūnams arba produktams, kuriuose nustatytos zoonozės arba zoonozių sukėlėjai, ypač skirtos apsaugoti visuomenės sveikatą, ir taikomos prevencinės priemonės, pvz., vakcinacija.

1.9. Susiję nacionaliniai teisės aktai, įskaitant nacionalines nuostatas, reglamentuojančias 1 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytą veiklą.

1.10. Finansinė pagalba, maisto ir pašarų verslui suteikiama pagal nacionalinę kontrolės programą.

2. *Dėl maisto ir pašarų verslo, kuriam taikoma programa*

2.1. Konkrečių rūšių ir jų produktų gamybos struktūra.

2.2. Pašarų gamybos struktūra.

2.3. Atitinkami geros gyvulininkystės praktikos vadovai arba kitos gairės (privalomos arba neprivalomos), kuriose apibrėžiami bent jau šie dalykai:

— higienos valdymas ūkiuose,

— infekcijos patekimo per gyvulius, pašarus, geriamąjį vandenį, ūkiuose dirbančius žmones prevencijos priemonės ir

— higiena vežant gyvūnus į ūkius ir iš jų.

2.4. Įprastinė veterinarinė ūkių priežiūra.

2.5. Ūkių registravimas.

2.6. Ūkiuose tvarkomi apskaitos dokumentai.

2.7. Dokumentai, siunčiami kartu su gyvūnais.

2.8. Kitos priemonės, užtikrinančios gyvūnų atsekamumą.

B. **Minimalūs mėginių ėmimo reikalavimai**

1. Patvirtinus 5 straipsnyje nurodytą atitinkamą kontrolės programą, maisto verslo operatoriai turi paimti mėginius ir ištirti, ar juose nėra I priedo 1

▼B

stulpelyje išvardytų zoonozių ir zoonozių sukėlėjų, laikydamiesi toliau patektoje lentelėje nurodytų minimalių mėginių ėmimo reikalavimų.

1. Zoonozė ar zoonozės sukėlėjas	2. Gyvūnų populiacija	3. Gamybos etapai, kurių metu imami mėginiai
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	*Gallus gallus*veislinių paukščių pulkai:	
	— jauniklių pulkai	— vienos dienos viščiukai — 4 savaičių paukščiai — likus dviem savaitėm iki dėjimo arba perkėlimo į dedeklių grupę
	— veisliniai suaugusių paukščių pulkai	— kas antra savaitė dėjimo laikotarpiu
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	Dedeklės vištos	
	— jauniklių pulkai	— vienos dienos viščiukai — jauniklės vištos, dvi savaitės iki dėjimo arba perkėlimo į dėjimo padalinį
	— dedeklių pulkai	— kas 15 savaičių dėjimo fazėje
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	Broileriai	— skersti išvežami paukščiai (*)
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	Kalakutai	— skersti išvežami paukščiai (*)
Visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai	Kiaulių bandos: — veislinės kiaulės — skerdžiamos kiaulės	— skersti išvežami gyvūnai arba skerdenos skerdykloje — skersti išvežami gyvūnai arba skerdenos skerdykloje

(*) Mėginių tyrimo rezultatai turi būti žinomi prieš išvežant gyvūnus skersti.

2. 1 punkte nustatyti reikalavimai neturi prieštarauti Bendrijos teisės aktų, skirtų *ante-mortem* patikrinimams, reikalavimams.

3. Tyrimų rezultatai turi būti užregistruoti kartu su šia informacija:

   a) mėginių ėmimo data bei vieta ir

   b) pulko/bandos identifikavimu.

4. Imunologiniai tyrimai neturi būti taikomi, jei gyvūnai buvo skiepyti, nebent pasitvirtintų, kad naudota vakcina netrukdo taikomam tyrimo metodui.

▼M4

C. **Specialūs reikalavimai veislinių *Gallus gallus* rūšies vištų ir veislinių kalakutų pulkams**

1. 3–5 punktuose nustatytos priemonės turi būti taikomos, jei pagal B dalies nuostatas tiriant mėginius ar pagal Komisijos reglamentų (EB) Nr. 1003/2005 ([1]) ir 584/2008 ([2]) priedų tikrinimo sistemas nustatoma, kad 2 punkte nurodytomis aplinkybėmis *Gallus gallus* rūšies veislinių vištų ir veislinių kalakutų pulkai užkrėsti *Salmonella enteritidis* ir *Salmonella typhimurium*.

([1]) OL L 170, 2005 7 1, p. 12.
([2]) OL L 162, 2008 6 21, p. 3.

▼B

2. a) 2Jei kompetentinga institucija patvirtino pagal dalies nuostatas paimtiems mėginiams taikytą tyrimų metodą, ji gali reikalauti, kad tada, kai šio tyrimo metu aptinkamos *Salmonellla enteritidis* ir *Salmonella typhimurium*, būtų taikomos 3–5 punktuose nustatytos priemonės;

   b) kitu atveju 3–5 punktuose nustatytų priemonių būtina imtis tada, kai kompetentinga institucija patvirtina *Salmonella enteritidis* ir *Salmonella typhimurium* įtarimą, ištyrus mėginius pagal B straipsnio nuostatas.

3. Neinkubuoti paukščių pulko kiaušiniai turi būti sunaikinti.

   Tačiau šie kiaušiniai gali būti skirti žmonėms vartoti, juos apdorojus taip, kad būtų garantuotai pašalinta *Salmonella enteritidis* ir *Salmonella typhimurium*, kaip reikalaujama maisto higienai skirtuose Bendrijos teisės aktuose.

4. Visi pulko paukščiai, įskaitant vienos dienos viščiukus, turi būti paskersti arba sunaikinti, siekiant kuo labiau sumažinti salmonelių išplitimo riziką. Turi būti skerdžiama remiantis Bendrijos teisės aktais, skirtais maisto higienai. Šių paukščių produktai gali būti pateikti į rinką žmonėms vartoti laikantis maisto higienai skirtų Bendrijos teisės aktų ir, jei taikytina, E dalies nuostatų. Jei šie produktai nėra skirti žmonėms vartoti, jie turi būti naudojami arba šalinami pagal 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamento (EB) Nr. 1774/2002, nustatančio sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms ([1]), nuostatas.

5. Jei perykloje vis dar yra *Salmonella enteritidis* ir *Salmonella typhimurium* turinčių paukščių pulkų kiaušinių, skirtų perinimui, šiuos kiaušinius būtina sunaikinti arba apdoroti pagal Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 nuostatas.

▼M3

D. **Specialūs reikalavimai vištų dedeklių pulkams**

1. Kiaušiniai neturi būti skirti žmonėms vartoti tiesiogiai kaip valgymui skirti kiaušiniai, jei jie nėra iš prekybai skirtų vištų dedeklių pulko, kuriam taikoma 5 straipsnyje nustatyta nacionalinė kontrolės programa ir netaikomas oficialus apribojimas.

2. Nežinomos sveikatos būklės paukščių, kurie, kaip įtariama, buvo užkrėsti arba yra užkrėsti salmonelių serotipais, kurių atžvilgiu nustatytas tikslas mažinti paplitimą, ar kurie, kaip nustatyta, buvo konkretaus žmonių per maistą plintančių ligų protrūkio užkrato šaltinis, pulkų kiaušiniai gali būti skirti žmonėms vartoti tik tada, kai yra apdoroti taip, kad, laikantis maisto higieną reglamentuojančių Bendrijos teisės aktų, būtų pašalinti visi visuomenės sveikatai pavojingi salmonelių serotipai.

   Nežinomos sveikatos būklės paukščių, kurie, kaip įtariama, gali būti užkrėsti arba kurie yra užkrėsti salmonelių serotipais, kurių atžvilgiu nustatytas tikslas mažinti paplitimą, arba kurie, kaip nustatyta, buvo konkretaus žmonių per maistą plintančių ligų protrūkio užkrato šaltinis, pulkų kiaušiniai:

   a) laikomi B klasės kiaušiniais, kaip apibrėžta Komisijos reglamento (EB) Nr. 557/2007, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1028/2006 dėl prekybos kiaušiniais standartų įgyvendinimo taisykles ([2]), 2 straipsnio 4 dalyje;

   b) ženklinami Komisijos reglamento (EB) Nr. 557/2007 10 straipsnyje nurodyta nuoroda, kuri prieš pateikiant į rinką juos aiškiai atskiria nuo A klasės kiaušinių;

   c) negali būti pateikti į pakavimo centrus, išskyrus jei kompetentingą instituciją tenkina priemonės, kurių imtasi saugantis nuo galimo kitų pulkų kiaušinių kryžminio užkrėtimo.

3. Kai užkrėstų pulkų paukščiai skerdžiami arba naikinami, turi būti imtasi priemonių siekiant kuo labiau sumažinti zoonozių išplitimo pavojų. Skerdžiama remiantis maisto higieną reglamentuojančiais Bendrijos teisės aktais. Iš tokių paukščių gauti produktai gali būti pateikti į rinką žmonėms vartoti remiantis maisto higieną reglamentuojančiais Bendrijos teisės aktais ir, jei taikytina, E dalimi. Jei tokie produktai nėra skirti žmonėms vartoti, jie turi būti naudojami arba šalinami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002.

4. Kad būtų išvengta klaidingų teigiamų pradinių rezultatų, kompetentinga institucija gali panaikinti šios dalies 2 punkte nustatytus apribojimus:

([1]) OL L 273, 2002 10 10, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 808/2003 (OL L 117, 2003, p.1).
([2]) OL L 132, 2007 5 24, p. 5.

▼M3

a) jei pagal Direktyvos 2003/99/EB 8 straipsnį atlikus epidemiologinį per maistą plintančių ligų protrūkių tyrimą nustatyta, kad vištų dedeklių pulkas nėra žmonių užkrato šaltinis, kai jie vartoja kiaušinius ir kiaušinių produktus, ir

b) jei pulkui taikoma pagal 5 straipsnį nustatyta nacionalinė kontrolės programa ir salmonelių serotipai, kurių atžvilgiu nustatytas tikslas mažinti paplitimą, nepatvirtinti kompetentingai institucijai atlikus šią mėginių ėmimo procedūrą:

i) Komisijos sprendimo 2004/665/EB 5 straipsnyje nurodytos techninės specifikacijos (7 mėginiai); tačiau turi būti paimtas papildomas 25 g kiekvienos išmatų medžiagos ir dulkių mėginys analizei; visi mėginiai turi būti analizuojami atskirai;

arba

ii) bakteriologinis 300 paukščių aklųjų žarnų ir kiaušintakių tyrimas;

arba

iii) bakteriologinis 4 000 kiekvieno pulko kiaušinių lukštų ir turinio tyrimas vienu metu analizuojant ne didesnes kaip 40 kiaušinių grupes.

Be b punkte nurodytų mėginių ėmimo kompetentinga institucija tikrina, ar nenaudojamos antimikrobinės medžiagos, kurios gali daryti poveikį mėginių analizės rezultatams.

▼B

E. **Specialūs reikalavimai šviežiai mėsai**

1. Nuo šio reglamento įsigaliojimo praėjus 84 mėnesiams, šviežia I priede išvardytų paukščių mėsa negali būti pateikiama į rinką žmonėms vartoti, jei ji neatitinka šių reikalavimų:

„Salmonelės: nėra 25 gramuose.“.

2. Per 72 mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo, 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka bus nustatytos išsamios šio reikalavimo taikymo taisyklės. Pirmiausia jose bus nurodytos mėginių ėmimo schemos ir tyrimų metodai.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas šviežiai paukštienai, skirtai pramoniniam apdorojimui karščiu arba kitokiam apdorojimui, kuriuo siekiama pašalinti salmoneles laikantis maisto higienai skirtų Bendrijos teisės aktų.

▼B

III PRIEDAS

Specialūs kriterijai, taikomi nustatant visuomenės sveikatai pavojingus salmonelių serotipus

Siekiant nustatyti, kurie salmonelių serotipai yra pavojingi visuomenės sveikatai ir kuriems bus skirti Bendrijos tikslai, būtina atsižvelgti į šiuos kriterijus:

1) dažniausiai pasitaikančius žmonių salmoneliozės salmonelių serotipus remiantis per EB monitoringo sistemas surinktais duomenimis;

2) infekcijos kelią (t. y., serotipus atitinkamose gyvūnų populiacijose ir pašaruose);

3) į tai, ar kuris nors serotipas turi naują ypatybę dažniau plisti ir sukelti žmonių bei gyvūnų ligas;

4) į tai, ar kuris nors stereotipas turi padidintą virulentiškumą, pvz., yra invazinis, arba atsparumą žmonių infekcijos terapijai.